

En oppsprekkingssone i Snåsa, Trøndelag

Av Johan Storm Nielsen

For de fleste mineralsamlere fremstår et steinbrudd ofte som den rene godteposen. I motsetning til mineraljakt i ferske vegskjæringer kan en her bruke all nødvendig tid, om en har innhentet tillatelse på forhånd.

Steinbruddet på Kjenstad i Snåsa i Trøndelag er et slikt eksempel. I hvert fall for oss her nord for Dovre, som ser på velkjente veganlegg på Sørlandet som henimot uoppnåelige. Om det er aldri så fristende å bruke hammeren direkte på den over 15 m høye oppsprukne skjæringen, bør en holde seg i sikker avstand og heller konsentrere seg om det utsprengte materiale. En ikke ukjent problemstilling for de fleste samlere.

Moderbergarten i steinbruddet er en næringsfattig 1,7 milliarder gammel leptitt av vulkansk opprinnelse, og er en del av Formofossdekket som finnes over store deler av Namdalen.

Skiferspatt som er hardt presset kalsitt i tynne lag. Lengde 35 cm, fra Kjenstad steinbrudd, Snåsa.

For 65 millioner siden fikk vi en oppsprekking av denne bergarten som det finnes mange spennende geologiske spor av her i Trøndelag, blant annet i Leksvik og i Skrøyvdalen i Nærøy.

I disse relativt smale sprekene er det avsatt til dels meget dekorative matter med små kvartskrystaller. Dessverre bare endeflater, og med svært korte prismeflater. I tillegg til

små spor etter fluoritt og kloritt er det skiferspatten, hardt presset kalk, som er det andre dominerende mineralet. Flotte formasjoner og til dels store flater blir fine hyllestuffer. Enkelte ganger med hulrom hvor kvarts er avsatt lagvis inne i kalken.

Og så venter vi på at det skal foretas ny sprenging som kanskje kan blottlegge enda finere stuffer.

Kvartsstoff med innslag av skiferspatt. Størrelse 8 X 12 cm. Fra Kjenstad steinbrudd.

Kvartsknoller. Størrelse 6 X 10 cm. Fra Kjenstad steinbrudd.